Dosar nr. 4-11/2026 4-26008042-38-4-26012026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 martie 2026
or.Rezina
Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Eugeniu Russ
Grefier Doina Condrea
cu participarea:
Făptuitoarei Ana Cojocari
În lipsa:
Agentului constatator Serghei Pistrui
Victimei Alexei Burlacu

examinând în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rezina, Serghei Pistrui, în privința Anei Cojocari, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în r-nul Rezina, s. Cogîlniceni, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

Făptuitoarea Cojocari Ana nu-și îndeplinește corespunzător atribuțiile de educare şi de instruire a copilului minor Cojocari Daniel, a.n.*****, care la 28.12.2025, ora 17:30, aflându-se în stare de ebrietate, pe una din străzile s. Cogîlniceni r-l Rezina l-a agresat fizic pe Burlacu Alexei.

Acțiunile făptuitoarei de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului*.

Făptuitoarea Cojocari Ana în şedinţa de judecată şi-a recunoscut vinovăţia și a solicitat aplicarea unei sancţiuni cât mai blânde.

Agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rezina Serghei Pistrui și *victima Burlacu Alexei* fiind citați legal, în ședința de judecată nu s-au prezentat și nici nu au informat instanța despre motivele neprezentării, iar ca urmare instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63-65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63-65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 367301 (5740233022979170) din 19.01.2026.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitoarei, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din acelaşi cod.

La fel, este consemnat dreptul de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condiţiile lipsei de necesitate, din care nu denotă alte aspecte privind nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenţie.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

Mai mult ca atât, făptuitoarea a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rezina Serghei Pistrui, neexistând cazuri de nulitate absolută, care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Prin urmare, instanţa notează că chiar dacă s-ar atesta prezenţa unor erori materiale exprimate prin greşeli ortografice, sau anumite omisiuni procesuale, în acest caz nu au fost stabilite circumstanţe de fapt şi de drept care ar afecta grav drepturile persoanei acuzate şi respectiv fondul cauzei pendinte, or în accepţiunea instanţei acestea ar fi irelevante sau insignifiante, fără să aducă atingere gravă unor garanţii stipulate de lege în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie.

Regulile nominalizate sunt dictate inclusiv din faptul că prin reţinerea eventuală a diferitor erori formale invocate de părţi în procesele contravenţionale, în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul îşi va mai onora obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv o cauză, după cum reiese inclusiv conform § 41 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional *(nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție)*.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitoarea Cojocari Ana este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

-procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi numărul MAI06 367301 (5740233022979170) din 19.01.2026, care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise şi descrierea acesteia;

-informație telefonică din 28.12.2025, prin care se consemnează că minorul Cojocari Daniel sare la bătaie în centrul satului Cogîlniceni r-l Rezina;

-plângerea lui Burlacu Alexei din 28.12.2025, prin care solicită atragerea la răspundere pe Cojocari Daniel, care îl amenință cu răfuială fizică;

-proces-verbal de audiere a victimei din 28.12.2025, în care se reține declarațiile lui Burlacu Alexei;

-proces-verbal de audiere a victimei din 28.12.2025, care mențin declarațiile lui Ducin Ana;

-proces-verbal de audiere a victimei din 28.12.2025, care reține declarațiile lui Ducin Ilie;

-proces verbal privind actele de constatre din 02.01.2026, în care se consemnează declarațiile lui Cojocari Daniel;

-fisa de sesizare nr. 01/ 2026;

-proces-verbal de audiere a martorului din 02.01.2026, menținând declarațiile lui Dorogan Serghei din 02.01.2026;

-adeverință privind componența familiei Cojocari din 02.01.2026;

-caracteristica pe munele lui Cojocari Daniel din 02.01.2026;

-procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 19.01.2026, prin care a fost audiată Cojocari Ana.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitoare a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 *367301 (5740233022979170) din 19.01.2026*.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Cojocari Ana nu-și îndeplinește corespunzător atribuțiile de întreținere a copilului minor Cojocari Daniel, care la 28.12.2025, ora 17:30 aflându-se în stare de ebrietate pe una din străzile s. Cogîlniceni r-l Rezina l-a agresat fizic pe Burlacu Alexei.

De altfel, fiind audiată, Cojocari Ana și-a recunoscut vina în comiterea contravenţiei incriminate privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de educare a copilului.

Prin urmare, probele enunţate, denotă că Cojocari Ana a comis fapta constatată, adică în calitate de părinte își îndeplinește necorespunzător atribuțiile de educare și instruire a copilului minor.

În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieșind din at. 8 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr.370 din 30.11.2023, răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului.

Iar art.32 al Legii menționate supra prevede că, încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravenţională sau penală, în conformitate cu legislaţia.

În subsidiar, instanța mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.

Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sunt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi educaţi şi învăţaţi de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în partea viaţa sa, iar *a contrario,* în cazul neglijării obligaţiilor de intruire şi de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se identifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente etc.

În continuare, conform jurisprudenţei relevante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: ...în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva*

Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar şi apreciate de instanţe, iar instanţa reţine că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică, iar fapta contravenţională imputată făptuitoarei a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitoarea la fel a expus poziţia de recunoaştere a vinei în procesul verbal cu privire la contravenţie.

Totodată, instanța de judecată în cadrul cercetării judecătoreşti, s-a stabilit că acţiunile contravenientei, pornind de la semnele componenţei contravenţiei, se încadrează juridic în baza prevederilor art.63 alin.(2) Cod contravenţional, însă reieşind din faptul că, instanţa de judecată nu este în drept să depăşească limitele învinuirii aduse contravenientei la examinarea cauzei, în special prin agravarea situaţiei acesteia, se impune concluzia privind recunoaşterea vinovăţiei contravenientei Cojocari Ana în comiterea contravenţiei prevăzute de art.63 alin.(1) Cod contravenţional, *după indici calificativi neîndeplinirea corespunzătoare de către părinţii a obligaţiilor de educare a copilului*, care la caz sunt cuprinşi şi de dispoziţia alin.(2) a art.63 Cod contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința Anei Cojocari pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea aplicării sancțiunii *sub formă de amendă*.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Circumstanţă atenuante în contextul art. 42 din Codul contravenţional, și circumstanţe, care ar agrava răspunderea făptuitoarei, potrivit art. 43 alin.(1) Cod contravențional, instanţa de judecată nu a reținut.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevedea o sancţiune *cu amendă de la 6 la 15 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 15 la 25 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca

în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitoarei, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul la momentul constatării faptei.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția Anei Cojocari în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravenţional și îi aplică o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 6 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 300 lei.

De asemenea, instanţa va informa pe Cojocari Ana că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În conformitate cu prevederile art. 34, 45, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovată Ana Cojocari în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 6 (șase) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 300 (trei sute) lei.

Se explică Anei Cojocari, că în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Eugeniu Russ

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**